Người thầy

The Teacher

Nguyễn Nhất Huy
Arr. W. Hickox (Minh Tâm), 2026.11.15
Dorico 139

Andante, con affetto, nostalgia e rubato ♩= 60

p

rit...... **a tempo**

Dm B♭ C Dm

Người thầy vẫn lặng lẽ đi về sớm trưa Từng

mp

C C7 F D7 Gm B♭
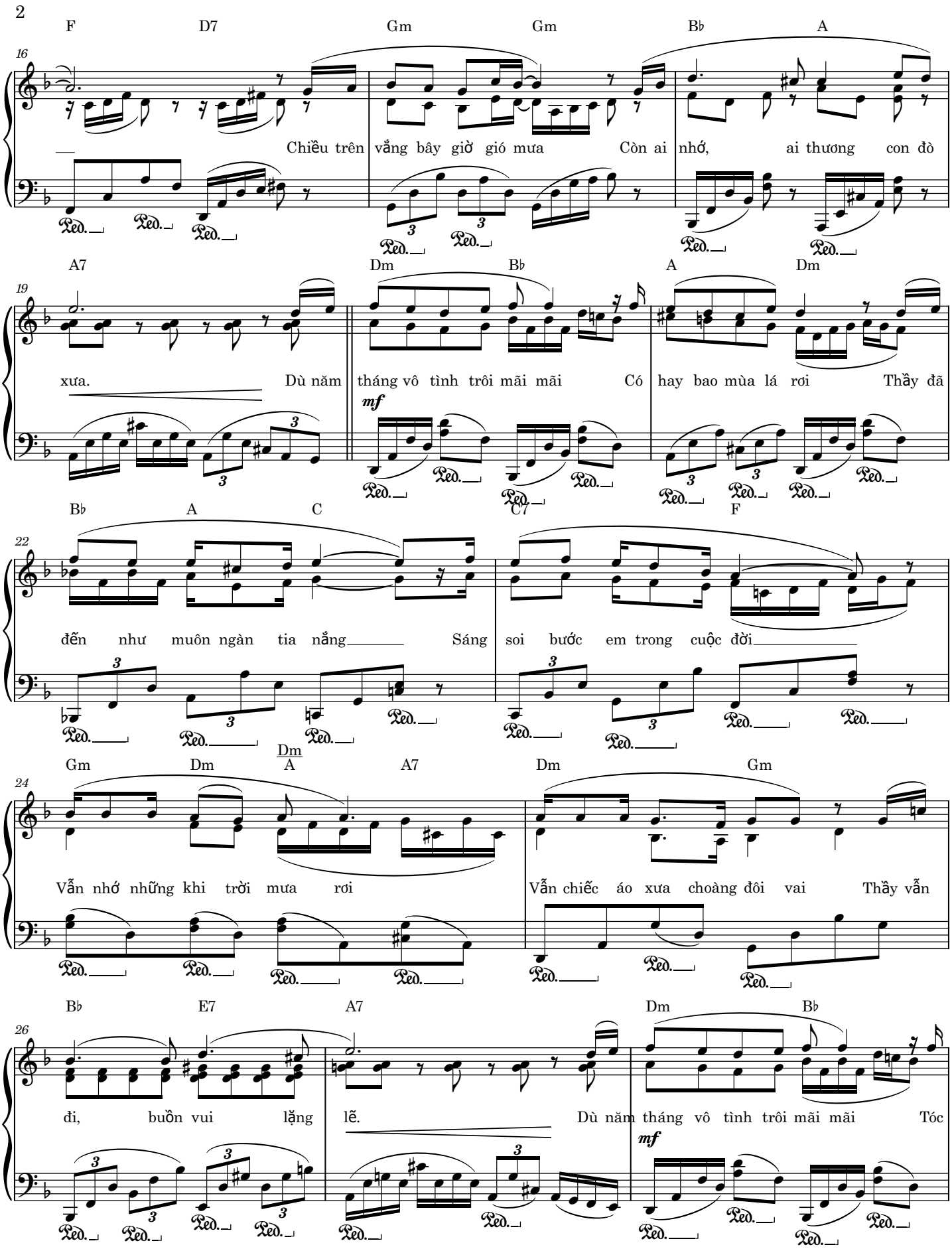
ngày giọt mồ hôi rơi nhòe trang giấy Để em đến bên bờ ước mơ Rồi năm
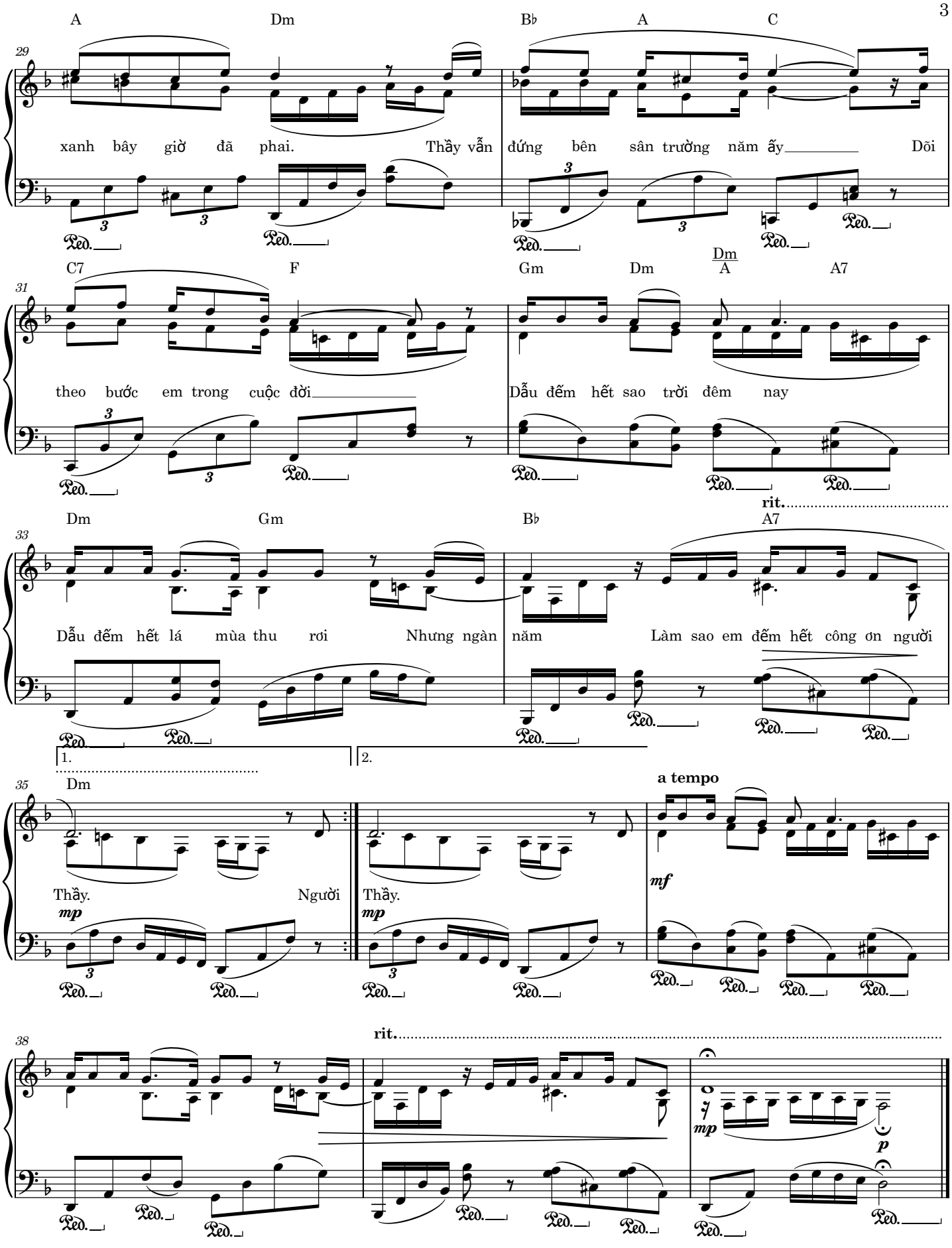
Dm Gm B♭ E7 A7

tháng sông dài gió mưa Cành hoa trắng vẫn lung linh trong vườn xưa. Người

Dm B♭ C Dm C C7

thầy vẫn lặng lẽ đi về dưới mưa. Dòng đời từng ngày qua êm đềm trôi mãi

F D7 Gm Gm B♭ A
16
Chiều trên vắng bây giờ gió mưa Còn ai nhớ, ai thương con đò
A7 Dm B♭ A Dm
19
xưa. Dù năm tháng vô tình trôi mãi mãi Có hay bao mùa lá rơi Thầy đã
mf
B♭ A C C7 F
22
đến như muôn ngàn tia nắng Sáng soi bước em trong cuộc đời
Gm Dm Dm A A7 Dm Gm
24
Vẫn nhớ những khi trời mưa rơi Vẫn chiếc áo xưa choàng đôi vai Thầy vẫn
B♭ E7 A7 Dm B♭
26
đi, buồn vui lặng lẽ. Dù năm tháng vô tình trôi mãi mãi Tóc
mf

A Dm B♭ A C
29
xanh bây giờ đã phai. Thầy vẫn đứng bên sân trường năm ấy Dõi
C7 F Gm Dm Dm A7
31
theo bước em trong cuộc đời Dẫu đếm hết sao trời đêm nay
rit.
Dm Gm B♭ A7
33
Dẫu đếm hết lá mùa thu rơi Nhưng ngàn năm Làm sao em đếm hết công ơn người
1.
2.
Dm
35
Thầy. Người Thầy.
mp
mp
a tempo
mf
rit.
38
mp
p

Người thầy
Nguyễn Nhất Huy

1. Người thầy vẫn lặng lẽ đi về sớm trưa
Từng ngày giọt mồ hôi rơi nhòe trang giấy
Để em đến bên bờ ước mơ
Rồi năm tháng sông dài gió mưa
Cành hoa trắng vẫn lung linh trong vườn xưa.

2. Người thầy vẫn lặng lẽ đi về dưới mưa.
Dòng đời từng ngày qua êm đềm trôi mãi
Chiều trên vắng bây giờ gió mưa
Còn ai nhớ, ai thương con đò xưa.

ĐK: Dù năm tháng vô tình trôi mãi mãi
Có hay bao mùa lá rơi
Thầy đã đến như muôn ngàn tia nắng
Sáng soi bước em trong cuộc đời
Vẫn nhớ những khi trời mưa rơi
Vẫn chiếc áo xưa choàng đôi vai
Thầy vẫn đi, buồn vui lặng lẽ.

Dù năm tháng vô tình trôi mãi mãi
Tóc xanh bây giờ đã phai.
Thầy vẫn đứng bên sân trường năm ấy
Dõi theo bước em trong cuộc đời
Dẫu đếm hết sao trời đêm nay
Dẫu đếm hết lá mùa thu rơi
Nhưng ngàn năm
Làm sao em đếm hết công ơn người thầy.

The Teacher
Nguyễn Nhất Huy

1. The teacher quietly comes and goes, from morning until noon,
Day after day, drops of sweat fall, blurring the pages,
So that I may reach the shores of my dreams.
Through the passing years, across long rivers and stormy skies,
The white flower still shines brightly in the garden of long ago.

2. The teacher quietly comes and goes beneath the rain,
As the river of life flows gently on, day after day.
The once-quiet afternoon is now filled with wind and rain.
Who still remembers, who still cherishes the ferryboat of long ago?
Chorus
Though the years pass endlessly, without a care,
Through countless seasons of falling leaves,
You came like a thousand rays of sunshine,
Lighting my path through life.
I still remember those days when the rain fell,
And the old coat draped across your shoulders.
You continued on, quietly bearing life's joys and sorrows.

Though the years pass endlessly, without a care,
Your once-dark hair has now turned gray.
You still stand beside the schoolyard of years gone by,
Watching over my journey through life.
Even if I could count every star in tonight's sky,
Even if I could count every falling autumn leaf,
Not in a thousand years
Could I ever measure the depth of gratitude I owe my teacher.